

Každou lásku

I.

Hlídám tě,
i když nikde nejsi.

Hledám tě,
i když nejsi tou,
jenž bylas.

Hledím si tvého,
(pokaždé jinak,
pokaždé v cizích tkaničkách)
i když mě neznáš.

Jsi tak drobná a děláš se,
že nejsme matka a batole.

Jdu za tebou.

Tajně.

II.

Vstupuješ na pole
jako do obrazu.
Zrnitého, ale jasně
společného.
Ohlédneš se.
Všude končím já.

*Sklizeň,
zavzpomínáš mým hlasem,
neodešla odtud. Pořád se vrací
a pšenice už nemá sílu dorůst.*

III.

Čekáš reakci.
Ode mně?
Jseš má!
Kdybychom si otřely nosy,
to na mě zůstanou všechny tvé vůně!
Snad nečekáš, že někdy
ti nepovedu slova, otisky prstů
nebo rány.

IV.

Jeden klas,
ten nejdivočejší,
popadne tvá slza.

Perou se jako titáni.

Obracíš se od nich
jako od pozůstalých.

Obracím se k tobě.
(Obracím se v tobě
jako plod.)

V.

Stoupáš k úzké kapli.

Slyším ji –

ještě odříká naše ruce.

Měly jsme ji rády.

Konec konců

vše jsme započaly spolu.

Nevejdeš. Chceš.

Ale stejně nevejdeš.

Kráčíš dál.

Beze mě.

Neposloucháš!

Já dovnitř vejdu.

VI.

Úzko.

VII.

Vědělas to!

Vzpomínko vzpomínek!

Zastav se!

Ještě ti vidím pár dlouhých vlasů.

Nemůžeš být tak daleko.

Slyšíš?

Odrazu byla naše kaple

jen pro jednoho.

Vědělas to!

Jak dlouho znáš můj obzor

lépe než já?

Dokdy je všude

tak málo místa?

VIII.

Chci znovu s tebou

vyrůstat.

Byla jsem dům.

Ne jen pokojíček.

Ne jen okno.

Ne jen závěs.

Měla jsem v sobě

sjednocené louče.

IX.

Sklizeň, promluvíme náhle

stejným hlasem,

nezná cestu do/ke světlu.

X.

Jdeme ruka v ruce.

Řeka v ruce.

Tajně.

Hledat.

XI.

Louka jako hvězda.

L8_D, Dominika

Třpyt jako rozsvícení
střevíčků na bále.

Semínka těchto slunečnic
mě zvou být s nimi
jeden kruh.

Udrží pohromadě

i mou duši.
Každou mou lásku.